

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 138/2010-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. apríla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. V. – G., B., zastúpenej advokátom JUDr. M. P., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 46/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. V. – G. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. marca 2010 doručená sťažnosť M. V. – G., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. M. P., B., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priesťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 46/2008.

V odôvodnení sťažnosti sťažovateľka uviedla, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sp. zn. 33 Rob 18/2008 podaným okresnému súdu 4. februára 2008 sa ako žalobca domáhala od žalovaného – spoločnosti M. A. G., zaplata sumy 40 662,90 € s príslušenstvom z titulu nezaplata kúpnej ceny.

Podaním z 31. marca 2008 zobrala sťažovateľka čiastočne svoj návrh späť z dôvodu zaplata sumy 128,70 € zo strany žalovaného a súčasne požiadala okresný súd o vydanie rozsudku, ktorým by žalovaného zaviazal na zaplata istiny v sume 40 534,20 € s príslušenstvom. Okresný súd vydal 6. júna 2008 uznesenie č. k. 28 Cb 46/2008-56, ktorým konanie v časti o zaplata istiny v sume 128,70 € zastavil.

Sťažovateľka ďalej uviedla, že z dôvodu uplynutia 19 mesiacov od podania žaloby listom zo 4. augusta 2009 požiadala okresný súd o nariadenie pojednávania. Napriek predmetnej výzve okresný súd pojednávanie nenariadil a sťažovateľke nezaslal žiadnu odpoveď. Sťažovateľka podala opätovnú žiadosť o nariadenie pojednávania z 10. septembra 2009 s upozornením na podanie návrhu v zmysle ustanovenia § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Okresný súd na žiadosť sťažovateľky odpovedal listom z 22. septembra 2009, v ktorom jej oznámil, že pojednávanie nie je možné vzhľadom na početnosť vecí nariadiť do konca roka 2009, a preto bude nariadené v I. polroku roka 2010. Uvedenú situáciu sa sťažovateľka snažila riešiť podaním sťažnosti na priedahy v konaní podľa zákona o súdoch doručenej okresnému súdu 27. novembra 2009.

Právnemu zástupcovi sťažovateľky bolo 15. decembra 2009 doručené predvolanie na pojednávanie v jej právnej veci nariadené na 25. január 2010.

Nasledujúci deň, t. j. 16. decembra 2009, bola právnemu zástupcovi sťažovateľky doručená „Odpoveď na sťažnosť v konaní sp. zn. 28Cb 46/2008“ z 9. decembra 2009,

v ktorej podpredseda okresného súdu vyhodnotil podanú sťažnosť na prietahy v konaní ako dôvodnú, pretože v napadnutom konaní vznikli prietahy spôsobené predovšetkým vysokým nápadom vecí v oddelení vyššieho súdneho úradníka, zákonného sudcu a nedostatočným personálnym obsadením sudcov na obchodnom úseku súdu. Pre účely nápravy podpredseda okresného súdu vyzval zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka na prijatie opatrení na odstránenie vzniknutého stavu.

Následne, 7. januára 2010 bolo právnenému zástupcovi sťažovateľky doručené „*Upovedomenie o zrušení pojednávania*“ v právnej veci vedenej pod sp. zn. 28 Cb 46/2008 nariadeného na 25. január 2010 z dôvodu odchodu zákonného sudcu na stáž do Justičnej akadémie Slovenskej republiky od 1. januára 2010 s tým, že po nastúpení nového sudcu bude v krátkej dobe nariadené nové pojednávanie.

Sťažovateľka v odôvodnení sťažnosti uviedla *«právna vec, sp. zn. 28Cb 46/2008 nebola do dnešného dňa pridelená zákonnému sudcovi. Po opakovaných telefonických dotazoch o stave veci bol právnenému zástupcovi oznámený termín prerozdelenia agendy na obchodnom úseku - oddelení „28Cb“, avšak po následnom telefonickom dopyte mu bolo oznámené, že k prerozdeleniu agendy nedošlo a nie je známy ani termín, kedy sa tak reálne stane.»*.

Sťažovateľka v sťažnosti požiadala ústavný súd aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, pretože *„v prípade konania Okresného súdu Bratislava I v súlade so zákonom, by k strate (škode) sťažovateľky v takomto dramatickom rozsahu nedošlo“*.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd na základe dôvodov uvedených v sťažnosti po jej prerokovaní takto rozhodol:

1. *„Základné právo sťažovateľky M. V. – G. na prekovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 28Cb 46/2008 porušené.*

2. *Sťažovateľke M. V. – G. priznáva primerané finančne zadost'učinenie vo výške 10 000 € (slovom: desaťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*

3. *Okresnému súdu Bratislava I prikazuje, aby vo veci vednej pod sp. zn. 28Cb 46/2008 konal bez zbytočných priet'ahov.*

4. *Okresný súd Bratislava I je povinný nahradiť právnemu zástupcovi sťažovateľky náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, na účet právneho zástupcu sťažovateľky, číslo účtu..., v celkovej sume 1 221,94 € (za 2 úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd - sťažnosť, á 506,21 € + 19 % DPH a režijný paušál 7,21 € x 2 úkony právnej služby + DPH), ktorú je povinný Okresný súd Bratislava I zaplatiť do dvoch mesiacov do právoplatnosti tohto rozhodnutia.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ústavný súd ak vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva a slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom s'ťažnosti s'ťažovateľky je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 46/2008.

Ústavný súd pripomína, že v konaní, v ktorom sa s'ťažovateľka domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv, považuje za prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu (ktorý môže prispieť k urýchleniu konania, resp. odstráneniu nečinnosti súdu) s'ťažnosť na priet'ahy v konaní podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“).

Z obsahu s'ťažnosti a jej príloh vyplýva, že s'ťažovateľka vo vzťahu k okresnému súdu pred podaním s'ťažnosti ústavnému súdu postupovala tak, ako jej to umožňoval § 62 zákona č. 757/2004 Z. z., a okresnému súdu doručila 27. novembra 2009 svoju s'ťažnosť na priet'ahy v konaní. Predseda okresného súdu vo svojej odpovedi č. Spr. 2265/09 z 9. decembra 2009 na s'ťažnosť na priet'ahy podanú s'ťažovateľkou konštatoval, že táto je

podľa neho dôvodná, za spôsobený prieťah sa ospravedlnil a uviedol, že „*vybavenie veci bude priebežne sledovať tak, aby k zbytočným prieťahom v konaní nedochádzalo*“.

Sťažovateľka už 22. marca 2010, t. j. v čase krátkom po doručení odpovede predsedu okresného súdu na podanú sťažnosť na prieťahy, podala v záujme ochrany svojich práv prostredníctvom svojej právnej zástupkyne sťažnosť ústavnému súdu.

Ústavný súd podotýka, že podanie sťažnosti v tak krátkom čase pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, s ohľadom na dĺžku predmetného konania, ako aj obsah odpovede predsedu okresného súdu z 9. decembra 2009, z ktorej vyplýva, že tento v predmetnej veci na základe sťažnosti sťažovateľky na prieťahy v konaní odstránil stav nečinnosti v predmetnom konaní, sa javí byť iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prieťahom vo veci samej (mutatis mutandis IV. ÚS 306/04, III. ÚS 73/05).

Podľa zistenia ústavného súdu na okresnom súde bola vec sťažovateľky 15. marca 2010 pridelená novému zákonnému sudcovi, ktorý začal vykonávať procesné úkony smerujúce k prerokovaniu a rozhodnutiu merita tejto veci.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd sťažnosť sťažovateľky pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Odmietnutie sťažnosti nevyklučuje, aby sa sťažovateľka opätovne uchádzala o ochranu svojich ústavou garantovaných práv v konaní pred ústavným súdom v prípade, ak by bol okresný súd v ďalšom období bez ospravedlniteľného dôvodu v napadnutom konaní nečinný, alebo by bola jeho ďalšia činnosť neefektívna.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. apríla 2010